

MAREC / 2012

MRAVENISKO

SZŠ PRE ŽIAKOV
SO VŠEOBECNÝM
INTELEKTOVÝM
NADANÍM
BRATISLAVA
BAJKALSKÁ 20

číslo 7 - ročník 2.

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
rodičov tried Ants a Dots.
Ďakujeme !*

V TOMTO ČÍSLE:

ZÁPIS BUDÚCICH PRVÁKOV

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

VALENTÍNSKE SRDIEČKO

ROZHOVOR S A. PAŠKOM

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Príhovor..... 2
- Zápis prvákov..... 3
- Hviezdoslavov Kubín..... 4
- Záľuby..... 6
- O prírode..... 7
- Rozhovor s p. Paškom.....8-9
- Čítame zo Zorničky..... 10
- Komiks.....12

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava: Miroslav Rapant

Jazyková korektúra: Viera Dršková

Spolupracovali: Ivana Repová, Soňa Lesáková

Redakčná rada: Branislav Hitzinger, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, David Ormandy

Prispievatelia:

A. Bečvarov, B. Bellušová, D. Bobek, J. Čačo, Š. Dančiak, T. Golianová, L. Herbecová, A. Herceg, G. Kočan, S. Kostúr, L. Luknár, K. Malaschitzová, L. Mohňanský, J. Moncmanová, Š. Nahálka, L. Palkociová, O. Pučík, E. Sekulová, L. Simonidesová, R. Sýkora, P. Šťastný, M. Štěpánek,

Kraslice a korbáče: vyrobili žiaci triedy Gems na informatike – prvý ročník

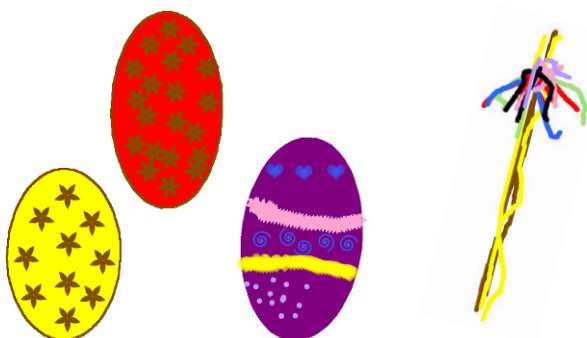
Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

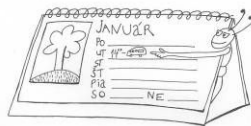
Milí čitatelia,

mám pocit, že v našom rýchlom, životnom tempe vnímame už len striedanie vianočných a veľkonočných sviatkov. V týchto dňoch sa už tešíme na sviatky jari – Veľkú noc. Nie je tajomstvom, že deti sa na Veľkú noc tešia najmä pre šibačku, oblievačku, čokoládové vajíčka a dni voľna, kedy nemusia ísť do školy. Šibačka je zvyk spočívajúci v šibaní dievčat korbáčom alebo prútom na Veľkonočný pondelok. Na Slovensku býva spojený s oblievačkou. Najviac sa na ňu tešia chlapci, najmenej tradične dievčatá a ženy, pretože sa musia v ten deň neraz prezliecť z mokrých šiat. Šibačka je spojená s veľkonočným vinšom a samozrejme „výslužkou“ – odmenou, ktorú dostávajú chlapci v podobe kraslíc, čokoládových vajíčok, zajacov až po eurá. Na šibanie sa dodnes používa korbáč, upletený z vrbového prútia alebo prútik. Kedysi si korbáče chlapci pletli sami, dnes sa to stáva len zriedkavo. Dievčatá im ich tradične zdobili farebnými stuhami. Čím viac stúh mal mládenec na korbáči uviazaných, bolo jasnejšie, že vyšibal viac dievčat. Neodmysliteľným symbolom Veľkej noci sú aj kraslice -veľkonočné vajcia uvarené natvrdo alebo vyfúknuté a ozdobené rôznymi výtvarnými technikami. Kraslice sa zdobia od kresby voskom, cez batikovanie, až k zložitejším technikám ako je lepenie, leptanie a gravírovanie. Často sa na vajíčka lepia potlače s rôznymi obrázkami od motívov jari, cez rôzne ornamenty až dnes až po Spidermana. Som zvedavý, koľko si vyšibú naši malí šibači počas tohtoročnej noci. Verím, že si aj tohtoročné sviatky jari všetci užijeme dosýta!

Miro Rapant

ZÁPIS BUDÚCICH PRVÁKOV

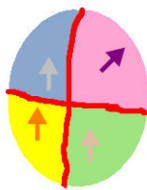

My piati: Paľo, Robo, Lucia, David a Martin budeme mať v našej škole od septembra súrodencov. Budúcich prvákov! Pri príležitosti ich zápisu do prvého ročníka si naši terajší prváci z triedy Gems pre nich pripravili kultúrny program. Boli sme sa na nich pozrieť na generálke a poobede aj na premiére spolu s rodičmi. Recitovali básničky, rozprávali o geometrických útvaroch a číslach, Thea hrala na husliach a Hanka na flaute. Všetci spievali anglickú pesničku. Predviedli predmet dramatická výchova, hrali divadlo. Nakoniec tancovali. Budúcim prvákom dali darčeky: tričká a náhrdelníky s delfínmi. Zavolali ich na pódium. Všetci ich začali fotiť. Potom ich pozvali do prváckej triedy, každý si vybral niekoho, komu sa venoval. Dali im farbičky a iné darčeky.

*Pavol Šťastný, Róbert Sýkora, Lucia Palkociová,
David Bobek, Martin Štěpánek, 2. D*

ZÁPIS PRVÁKOV JAYS

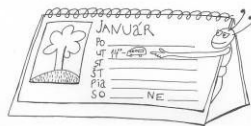
Už je to pre nás dávno, čo nás veľkáči vítali ako nových žiakov škole. Teraz sa ako veľkáči my, lebo sme sedeli v hľadisku. Sledovali sme generálku programu pre budúcich prvákov. Program tradične pripravili prváci, čiže v tomto školskom roku 1. Gems. V programe zaznela hra na flautu. K piesňam zase nemohlo chýbať Nikine sprevádzanie na klavíri. Dúfame, že sa budúci spolužiaci cítia dobre a už teraz sa tešia na našu školu, tak ako sme sa tešili do prvej triedy my. ... a takto to prebiehalo na premiére: V stredu 15. 2. o 16:30 sa začal zápis prvákov. Ešte predtým, ako začal program, pani učiteľky usadili Jays do prvého radu. Budúcich prvákov bolo viac dievčat ako chlapcov. Medzi budúcimi prvákmi bola moja sestra Simonka a aj súrodenci dvoch našich spolužiakov. Z našej triedy som tam bola ja, Gogo a Bebe. Budúci prváci dostali tričká s logom školy a náhrdelníky s prívieskom delfína. Pani riaditeľka Smreková – naša Majka – a niektorí učitelia prvého stupňa sa prihovorili budúcim prvákom a ich rodičom. Potom išli do ich budúcej triedy, v ktorej na nich čakali terajší prváci s rôznymi darčekom. Budúci prváci mali možnosť nakresliť obrázok. Miro mne, prváčke Thei a mojej sestre Simonke urobil spoločnú fotku. No a nakoniec sme sa všetci mohli občerstviť!

v tejto
cítíme

Laura Herbecová, Oliver Pučík, 3. A

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN – ŠKOLSKÉ KOLO

Hviezdoslavov Kubín je recitačná súťaž, v ktorej sa súťažá v umeleckom prednese poézie a prózy. Volá sa podľa nášho najväčšieho básnika Hviezdoslava. Narodil sa v Dolnom Kubíne. My sme sa prvýkrát zúčastnili na školskom kole. Najskôr sme mali triedne kolo, do ktorého sa zapojili všetci žiaci z našej triedy Dots. Prví dvaja postúpili do školského kola. Boli to Juraj Krajčík a Róbert Sýkora s prózou, Tereza Golianová a ja s poéziou. My sme boli v 1. kategórii a súťažili sme s tretiakmi. Moja básnička sa volala *Ako Jožko Pletko upratať chcel všetko* a vyhrala som druhé miesto. Jurko sa umiestnil na prvom mieste v našej kategórii a postúpil do ďalšieho kola. Tam už bude súťažiť s deťmi z iných bratislavských škôl. Držíme mu palce!

Lucia Simonidesová, 2. D

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

Vo februári bolo školské kolo recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín. My tretiaci sme sa súťaže zúčastnili už druhýkrát. Našu triedu reprezentovali: Alenka, David, Šimon N., Šimon D. Ja som recitovala básničku *Moja mama z knihy Rozprávkové varechy*. Minulý rok som mala menšiu trénu ako tento. Keď som dorecitovala, vydýchla som si, že to mám už za sebou. David recitoval úryvok z knižky *Opice z našej police od Kristy Bendovej*. Šimon D. z *Macka Pú*, Šimon N. z knihy *Ujo klobáska od Júliusa Satinského* a Alenka z knihy *Slniečko na motúze*. Okrem nás tam boli aj druháci. Keď sa súťaž skončila, my a druháci sme išli do tried. *Veľkáčov* sme si nevypočuli. Škoda. Na druhý deň nás pozvali na vyhlasovanie výsledkov. Alenka získala prvé miesto v prednese prózy, David druhé a Šimon N. tretie. Druhák Juraj Krajčík sa umiestnil v prednese poézie na prvom mieste, druháčka Lucia na druhom a ja na treťom. Všetci sme sa z toho tešili a páčilo sa nám to. Ja chcem ísť určite aj na budúci rok

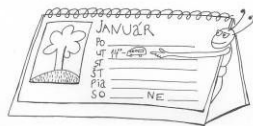
Júlia Moncmanová, 3. A

EZOPOVE BÁJKY V DPOH

Na začiatku februára sme boli v divadle Pavla Országha-Hviezdoslava na predstavení *Ezopove bájky*. Veľmi som sa na predstavenie tešil, lebo som už Ezopove bájky poznal. V tomto divadle sme neboli prvýkrát. Keď sme si všetci posadali, obsadili sme celý prvý rad. Videli sme tri bájky: *O Diovi a včelách*, *O Diovi a žobrákoch* a *O Diovi a opiciach*. Najzábavnejší bol prvý príbeh, no mne sa aj tak najviac páčil ten o žobrákoch. Herci hrali veľmi dobre. Zaujímavé bolo, že všetky príbehy hrali tí istí traja herci. Ten, ktorý hral Dia, mal výhodu, nemusel sa prezliekať. Na začiatku som sa veľmi smial, keď jeden herec rozprával o gréckom spisovateľovi Homérovi a druhý si myslel, že hovorí o Simpsonovi. Tak dobre sme sa zabávali, že nám bolo ľúto, že predstavenie skončilo tak skoro.

Adam Bečvarov, 3. A

AKCIE MESIACA

VALENTÍNSKE SRDIEČKO PRE RODIČOV

Vo februári sme vyrábali valentínske srdiečka. Postup nám vysvetľovala Veronika. Najprv sme si dvakrát obkreslili maketu srdiečka, vystrihli sme ich, vymaľovali temperovými farbami a nechali uschnúť. Potom sme na špajdlu prilepili jedno srdiečko a k nemu z opačnej strany druhé srdiečko. Na druhý deň sme ho nalakovali, aby sa pekne lesklo a nakoniec sme na špajdlu ešte priviazali mašličku zo stužky. Ja som si vybrala žltú aj oranžovú stužku, lebo som si vyrobila až dve srdiečka. Keď bolo srdiečko hotové, tak sa každý s tým svojím odfotil. Naš výrobok bola vlastne ozdoba do kvetináča. Moja mama má na Valentína narodeniny, tak som jej srdiečko dala aj ako narodeninový darček a ona si ho zapichla do kvetináča. Mojim rodičom sa táto ozdoba veľmi páčila.

Klára Malaschitzová, 2. D

HODINA SLOVENČINY V 2. D

Pracovali sme v skupinách a zadanie znelo: – Použite slová s tvrdými spoluhláskami a vytvorte krátky vymyslený príbeh alebo rozprávku.

1. skupina: *Kde plyn bol a muchy lietali, bola jedna krajinka a v nej kuchynka. A v kuchynke sa varila hydinka. Z komína sa dymilo. A v tom domčeku, kde bola kuchynka, žila rodinka. Jedno dievčatko, jeden chlapec a rodičia. Ten chlapec sa volal Jakub a cvičil cviky.*
K. Malaschitzová, K. Pavlíková, R. Sýkora, L. Palkociová, 2. D

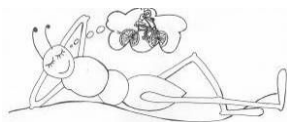
2. skupina: *Do kuchyne vleteli tri muchy. V rohu našli fitness centrum. Začali cvičiť cviky. Baví ich gymnastika. Kúpili si auto na plyn. Vedľa fitness centra behala hydina. Z auta sa začalo dymiť. Zadusilo hydinu. Muchy zazvonili na zvonec a rozprávky bol koniec.*

J. Krajčík, P. Šťastný, D. Elexa, L. Ličáková, D. Bobek, 2. D

MAREC

- 1. – 30. 3 – Tvoríme knihy, ŠKD - 1. G, 2. D, 3. A
projekt Čítam, čítaš..., 2. D
- 2. 3. – návšteva výstavy kníh v Bibiane a krajinomaľba, 2. D
- 6. 3. – návšteva Mestskej knižnice na Blumentálskej ul., 2. D
- 17. 3. – návšteva detského múzea – Hravé bývanie, 1. G
- 23. 3. – obvodné kolo recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín
- 29. 3. – návšteva čokoládovne v Kittsee, 2. D

Viac sa o našich akciách dozviete v ďalšom čísle časopisu Mravenisko.

ŠIBAČKA

Šibačka je slovenská tradícia, ktorá je súčasťou veľkonočných sviatkov. Je to už starodávny zvyk. V minulosti na Veľkonočný pondelok chodili chlapci z domu do domu a šibali dievčatá a polievali ich studenou vodou. Na dedinách ich zvyčajne vykúpali v studenom potoku. Chlapci sa pripravovali tak, že si plietli korbáče z mladých vrbových prútov. Dievčatá zase piekli koláče, maľovali vajíčka a po vyšibaní odmenili šibačov nejakou dobrotou, maľovaným vajíčkom neskôr aj čokoládovým kuriatkom či zajačikom a priviazali im stužku na korbáč. Tieto zvyky sa niekde zachovali dodnes, niekde už menej. Dnes už chlapci nehádzu dievčence do potoka, ale ich vykúpu vo vani. Za odmenu dnes chlapci dostávajú aj peniažky. Už sa teším tento rok na Veľkonočný pondelok, lebo dostanem maľované kraslice, čokoládové kuriatka, zajačiky aj peniažky.

Leonard Mohňanský, 3. A

VEĽKÁ NOC JE ZÁBAVA

Veľkonočné sviatky trávim každý rok rovnako. Vždy cez víkend navštívime s kamarátmi viedenskú ZOO v Schönbrunne. Rozdávajú tam vajíčka uvarené natvrdo a pomalované všetkými možnými farbami, čokoládové zajačiky, kuriatka alebo aj jahniatka. Na nádvorí zámku Schönbrunn byvajú veľkonočné trhy s rôznymi dobrotami. Na Veľkonočný pondelok musíme vstávať skoro ráno, aby sme stihli vyšibať všetky kamarátky aj dievčatá v rodine. Mame, mne a tatovi, robí šoféra. Dedko jednej kamarátky zo škôlky, ktorý je doktor, šibe všetky dievčatá korbáčom upleteným z hadičiek z infúzií. Keď prídeme k nim, vyšibe aj moju mamu a ona vždy piští. Veľká noc je super! Stretieme všetkých kamarátov a rodinu, lebo chodíme po

domoch a šibeme.

Šimon Dančiak, 3. A

SPLAV

Veľmi sa teším na tohtoročný splav.

Mojou obľúbenou záľubou je splav. Na splav chodíme cez prázdniny. Splavujeme Vltavu. Vyrážame ráno, aby sme na obed boli v kempe. Stretávam sa tam s kamarátmi. Dostaneme tam vesty a člny. Člny sa volajú rafty. Do jedného člna sa zmestí šesť ľudí. Najradšej mám jezy. Sú to také malé vodopády, na ktorých všetci jačia. Cez prestávku chodíme do iných kempov. Cez noc prespíme v stanoch, ktoré si sami postavíme.

Jakub Čačo, 2. D

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

LALIA

Lalia sa v SR vyskytuje v Bielych Karpatoch, Kremnických vrchoch, v Malej a Veľkej Fatre, v Oravskej Magure, v Nízkych Tatrách a pravdepodobne aj inde. Často sa pestuje v záhradách. Je to trváca cibulkovitá bylina vysoká 30-120 cm, byť má valcovitú, priamu, husto listnatú, škvrnitú, listy sú čiarkovito kopijovité, sediace, striedavé, protistojné, do 10 cm dlhé a 1 cm široké, na líci lesklé, 3-7 žilové, v pazuchách listov, najmä v hornej časti, s drobnými belavými alebo hnedými dcérskymi rozmnožovacími cibulkami. Súkvetím je kvetný klas v chocholíkatom strapci, s 1-5 veľkými zvonkovitými, nevoňajúcimi kvetmi, kvety sú obojpohlavné, priame, 9-14 cm veľké, na holých prípadne krátko chlpatých stopkách, okvetné lístky sú vzpriamené a na špici vonvyhnuté, oranžové, z vnútornej strany tmavohnedo škvrnité. Plodom je obráteno vajcovitá, tupá, 6-hranná tobolka. Záměna s iným druhom je málo pravdepodobná.

Júlia Moncmanová, 3. A

CHLPATÍ PREDÁTORI

Tarantuly sú nebezpečné pavúky, ktoré majú pomenovanie podľa talianskeho mesta. Vyskytujú sa v Afrike, v Austrálii a v južnej Amerike. Sú veľké ako tanier alebo malé ako necht. Dokážu zjesť aj väčšie živočíchy ako jašterice alebo myši, či vtáky. Tarantuly majú štyri páry nôh a dva páry chápadiel, hlavohruď a bruško. Majú ochlpenie, ktoré počas života strácajú, plžnu. Mladé tarantuly ho strácajú častejšie, staré len asi raz za rok. Samčeky sú menšie a menej sfarbené ako samičky. Samička sa dožíva viac rokov. Nie je pravda, že ich jed je smrteľný. Môže však spôsobiť vážne choroby.

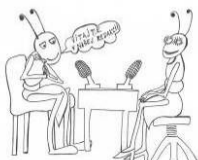
David Bobek, Klára Malaschitzová, Alexander Herceg, 2. D

ŠKREČOK DŽUNGARSKÝ

Škrečok džungarský alebo inými názvami škrečok ruský, sibírsky, hodvábny má asi 9 cm a tým sa zaraďuje do skupiny trpasličích škrečkov. Dĺžka jeho života je približne 2-3 roky. Váži 30-40 gramov. Na jeho sivohnedom chrbátiku sa tiahne tmavý až čierny pás. Boky tela, bruško a chvostík sú biele. V domácnosti ho môžeme chovať aj v pároch. Mlád'atá sa rodia holé a slepé, no už na desiaty deň sú osrstené a na ďalší deň sa im otvárajú oči. Škrečok džungarský sa živí nielen semenami, ale požíra aj rozličný hmyz. V domácnosti ich však krmíme takýmto pochúťkami: kukurica, jablko, mrkva, brokolica, hruška, paradajka, d'atelina, púpava. Naš škrečok má najradšej zelený ľadový šalát, uhorku, nesolené arašidy, kupované jedlo z obchodu so zvieratkami, suchý chlebič a „polystyrénový“ chlebič. V zmesi pre škrečkov a jogurtových cukríkoch má potrebné vitamíny, aby nám neochorel. Škrečok musí mať vo svojej kletke miskú, jedlo, piliny, koliesko, domček a hračku. Škrečky džungarské sú majstrami úniku. Neverili by ste, kam všade sa dokážu vopchať. Majú síce hustú srst', preto sa zdá, že sa nevojdú do otvoru menšieho než oni sami. Opak je však pravdou, preto si dávajte na svojho miláčika veľký pozor.

Lukáš Luknár, 2. D

ROZHOVOR

ROZHOVOR S PÁNOM PAŠKOM

Nikto nepracuje v našej škole tak dlho, ako on. Môžete ho vidieť opravovať všeličo v triedach, na chodbách, na školskom dvore. Ak niečo súrne potrebujete, zbehnite za ním do dielne. Poradí vždy, pomôže, pretože si vie svoju prácu výborne zorganizovať. Prvý z tandemu školníkov našej školy – pán Andrej Paško.

Vieme, že poznáte budovu našej školy najlepšie zo všetkých. Prečo ste sa stali školníkom, robili ste niekedy aj niečo iné? Kedy ste nastúpili na miesto školníka?

Predovšetkým pozdravujem čitateľov aj tvorcov vášho krásneho časopisu. To, že vychádza každý mesiac, je obdivuhodné – klobúk dolu. V tejto škole som začal pracovať 1. novembra 1990, keď v tejto budove bola bežná štátna základná škola s vyučovaním anglického jazyka. Moja manželka tu pracovala v školskej jedálni ako kuchárka a *zlanárila* ma sem. Bolo voľné miesto školníka s možnosťou pridelenia školníckeho domčeka so záhradkou, čo bol pre mňa hlavný motív. Dovtedy som pracoval v Chemických závodoch J. Dimitrova /CHZJD/ ako majster dielne generálnych opráv a nemal som v podstate dôvod na zmenu zamestnania.

Povedzte nám niečo o histórii školy.

Čo sa týka histórie školy, pracoval som ešte s pani učiteľkami a učiteľmi, ktorí začínali v škole od samého začiatku – od roku 1960, kedy bola škola postavená. Škola bola zaujímavá pre deti aj rodičov hlavne preto, že sa tu ako na jednej z prvých začal vyučovať anglický jazyk. Medzi študentov patrili dnes dobre známe

osobnosti:

napríklad Jožo Ráž a Michal Gučík, riaditeľ divadla, futbalisti Slovanu a iné známe osobnosti verejného života.

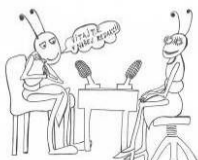
Zmenilo sa okolie školy odkedy tu pracujete?

Škola a okolie sa postupne menilo hlavne po príchode gymnázia do priestorov školy. Všetko záviselo od finančných prostriedkov. Škola sa veľmi zmenila, hlavne jej vybavenie technickými zariadeniami. Veľmi sa zmenili hygienické zariadenia, čistota a poriadok. Vybudovalo sa krásne futbalové ihrisko, zrekonštruovala sa budova telocvične, celá budova jedálne, kde bolo urobené javisko, ktoré slúži na prezentáciu vašich projektov. Urobilo sa veľa práce, za čo teba vdáčiť hlavne vedeniu gymnázia. Vedenie školy však nezostalo spať na vavrínoch, stále všeličo vylepšuje, rozvíja, čím vytvára lepšie podmienky pre vyučovací proces.

Pracujete tu asi rád...

Aj keď som na začiatku povedal, že som sem prišiel hlavne kvôli domčeku a záhradke, bez záujmu a lásky k tejto práci by som tu určite nemohol pracovať dvadsať dva rokov.

ROZHOVOR

Viete všeličo opraviť. Vedeli by ste opraviť aj písomku alebo by ste vedeli aj učiť?

Moja dlhoročná prax ma doviedla k rôznym prácam, preto je málo vecí, ktoré by som nevedel spraviť. Rád sa popasujem s novými problémami. Či by som vedel opraviť písomku alebo, či by som vedel učiť, môžem odpovedať spokojne, že áno, pretože som tu na spomínanej základnej škole učil technickú výchovu žiakov druhého stupňa, k čomu som mal samozrejme aj oprávnenie.

Kde ste chodili do školy? Rád ste chodili do školy? Boli ste dobrý žiak?

Do základnej školy som nastúpil v roku 1947. Po jej ukončení som sa išiel učiť za opravára strojno-technologických zariadení na OUŠPZ v Bratislave. Po ukončení štúdia, ako som spomínal, nastúpil som do CHZJD ako majster. V odbore strojárstvo som pracoval tridsaťpäť rokov. Zároveň som večerne študoval na strojárskej priemyslovke. Keď som chodil do základnej školy, bol som priemerný žiak, štúdium na učilišti a na priemyslovke som však absolvoval s vyznamenaním.

Vídame vás vždy niečo opravovať, pracovať na školskom dvore a robiť rôzne veci. Čo robievate najradšej a čo nerád robíte?

Všetky práce, ktoré vyplývajú z našej činnosti robím rád a s láskou, pretože každá povrchná práca sa vzápätí vypomstí. Preto v rámci materiálnych a technických možností sa snažím odvieť vždy čo najlepšiu prácu.

Čo by ste povedali o žiakoch tejto školy?

Všeobecne mám o žiakoch našej školy priaznivú mienku. Chýba mi však v niektorých situáciách úcta k starším vo všeobecnosti – napríklad formou pozdravu. Bolo by pekné, keby sa naučili zdravieť všetci žiaci.

Ste Jurajom /druhý školník, s ktorým sme už robili rozhovor/ spolupracovník. Máte rozdelené úlohy?

S Jurajom tvoríme tandem. Mnoho našich činností je takých, že vyžadujú dvoch ľudí, takže sme v mnohých prípadoch odkázaní jeden na druhého.

Hrali ste niekedy s Jurajom šach?

To prenechávam vám, viem že šach hráte radi. Ja šach hrať neviem. Možno raz nahovorím Juraja, aby ma to naučil. 😊

Aké mate záľuby, čo rád robíte vo voľnom čase?

Mojou druhou láskou je záhradka a chatka, kde si všetko, čo je potrebné spraviť, rád porobím. Je to pre mňa hobby a veľký relax zároveň, čomu sa venujem vo voľnom čase naplno.

Čo by ste rád vylepšili alebo zmenili v tejto škole?

Veľa vecí, o niektorých som už hovoril, sa v škole vylepšilo, čoho dôkazom je aj úplne iná kvalita vyučovacieho procesu a tiež aj pohody, ktorá z toho všetkého plynie. Vedenie školy má tento proces stále na pamäti, je to vlastne nikdy nekončiaci proces. A ja rád pomôžem vylepšovať čokoľvek.

Ďakujeme za rozhovor.

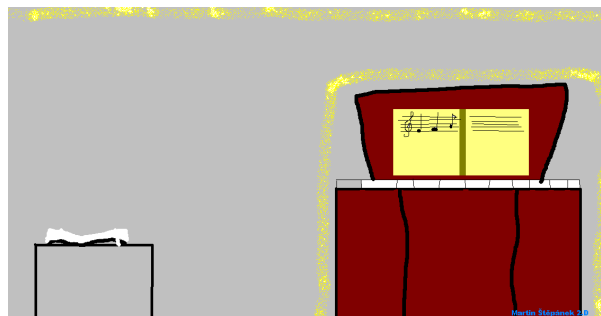
Laura I. Lešová, David Ormandy, 3. A

ČÍTAME ZO ZORNIČKY

BEETHOVEN

Tento mesiac nás v Zorničke zaujal článok o svetoznáom hudobnom skladateľovi Beethovenovi. Dočítali sme sa, že takmer celý život – 24 rokov, prežil vo Viedni. Keď vyrástol, ochorel na osteoporózu. Neskôr aj ohluchol. Zložil niekoľko symfónií, najznámejšie boli prvá, piata a deviata. Jedna z jeho najznámejších skladieb sa volá *Pre Elišku* a *Sonáta mesačného svitu*. Za celý svoj život zložil len jedinú operu, volá sa *Fidélío*. Beethoven sa dožil 54 rokov. Zomrel jednej tmavej noci vo Viedni, kde má aj hrob.

Ilustrácia: Martin Štěpánek, 2. D

NA NÁVŠTEVE U AZTÉKOV

Ilustrácia: Pavol Šťastný, 2. D

Chudobnejšie boli roľníci a bojovníci. Rodičia trestali neposlušné deti inak ako dnes. Napríklad ich podržali nad štiplavým dymom zo zelených papriek. Aztékovia vedeli veľa o liečiteľstve. Aztécku civilizáciu zničili Európania.

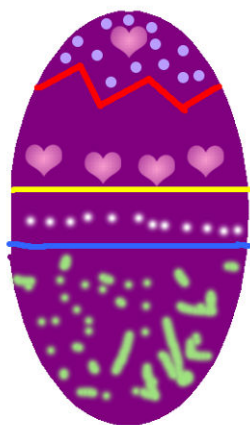
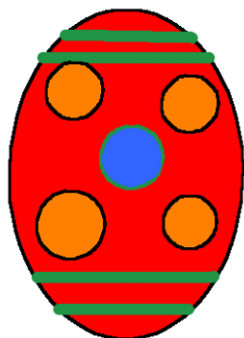
Dots

Aztékovia boli predkovia dnešných Mexičanov. Do Mexika prišli zo severu a usadili sa na mieste, kde videli ako orol žerie hada. Na jazere Texcoco postavili obrovské hrádze. Na nich vzniklo hlavné mesto Tenochtitlán. Vystavali tam pyramídu s dvomi chrámami. Do nich viedli stovky schodov. Aztékovia verili, že slnko treba napájať ľudskou krvou. Deti Aztékov tiež chodili do školy ako my. Tie bohatšie sa učili za pisárov a kňazov.

Beáta Bellušová, 2. D

Roláž - Tereza Golianová, 2. D

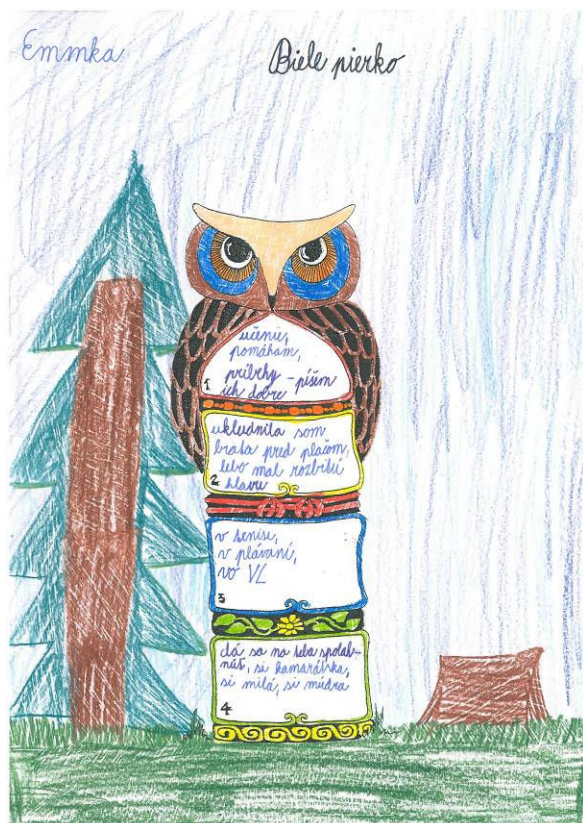

Babka a dobrý sok

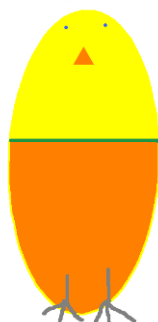
Bola raz jedna babka. A tá babka chovala dobrý sok. Ale k veci. Chorala kobyľky, ktoré, ako vidím, sú v chládku a pasú sa sam. Chorá dokonca bryka, ktorú nie je veľmi divý. Bryk sa pasie osobitne na riekoch, aby náhodou kobyľky nenapichol na rohy. Babke nechýbajú v náhradke ani brylinky, lebo je to slávna brylinkárka. Vedľa na dromi chodí hmi kopyčky bryka sused, ktorý má naozaj neobyčajný nábytok aj dom. Má ho ako svoj vlastný mohý hrad. Ale podme k babkinej náhradke. Čer riekku vedie aj mostík. Ale čo to, čo to počujem? Cig cing! Bryk má na krku zvonec, ten zazvonil a príbeh (rozprávka) je koniec.

Lamko Koshir

INDIÁNSKE TOTEMY

MAREC MESIAC KNIHY

Terexka Golianová
2. D